

Hodnocení oponenta diplomové práce – teoretická část*

Jméno a příjmení studenta	Bc. Kamila Bialešová		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	Ateliér Audiovizuální tvorby/Produkce		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2016/2017
Název práce	Umělec v roli režiséra: Současné možnosti distribuce <i>jiných</i> filmů		
Vedoucí práce/Oponent	Mgr. Markéta Dvořáčková/ MgA. Vojtěch Skácel		

KRITÉRIA HODNOCENÍ	Nedostatečné	Dostatečné	Uspokojující	Dobré	Velmi dobré	Výborné	Nedokážu posoudit
Naplnění tématu a rozsah práce		X					
Nastavení cílů a metod práce		X					
Úroveň teoretické části práce		X					
Úroveň analyticko-výzkumné části práce							X
Splnění cíle práce		X					
Struktura a logika textu				X			
Kvalita zdrojů a práce s nimi v textu				X			
Inovativnost, kreativita a využitelnost		X					
Jazyková a formální úroveň práce, přílohy				X			

Otázky k obhajobě (výhrady, připomínky, náměty, atd):

Kamila Bialešová se ve své teoretické práci snažila rozebrat *Současné možnosti distribuce a prezentace jiných filmů*. Jako velmi pozitivní přínos této práce si cením zpracovat a psát o tomto tématu jiných filmů: filmech netradičních, neklasických, non-objective, experimentálních, videoartu, filmech v rámci intermediality v současném výtvarném umění a jejich prezentaci v galeriích nebo na jiných netradičních místech. Co se týká prezentace a distribuce jiných filmů, dobře uvádí hlavní činitele, distributory, a zmiňuje v rámci ČR: Asociaci Mlok, VVP AVU archiv, FaVU VUT archiv, online doménu Artyčok, FAMU – Mediabase; festivaly: Mariendbad, PAF Olomouc, Platformu PAF APORT, Jiné vize, živé kina, Ji.hlava; galerie: Tranzitdisplay, Školská 28 – Komunikační prostor, FRISBEE a multikina.

V práci se Kamila Bialešová sama ptá: „Jaké jsou možnosti distribuce jiných filmů? Jaké existují prezentační platformy a způsoby jejich financování? Kde je hranice mezi návštěvníkem a divákem? Ano, i odpovídá, ale dle mého názoru odpovídá v příliš obecné rovině, a v jednotlivých kapitolách i obou částech celé teoretické práce příliš stručně a obecně.

Rozvedení odpovědí a hlubší zacílení na odpovědi jsem se dočetl pouze **ad. 4. kapitola: Intermedialita, relokace a percepční zvyk**, kdy mě práce začala opravdu bavit a odborně zajímat a dotýká se reálné zkušenosti filmu v rámci prezentace filmu v širší intermediality a videoartu, tak jak se prezentuje mimo klasické kinosály, v galeriích nebo na netradičních

místech. Změna, relokace a následná změna vnímání filmu, z pohledu diváka, **nové prezentační platformy – změna percepce díla?** by si nezasloužila přinejmenším rozšíření např. na celou kapitolu?

Nevelký ponor do problematiky a rozvedení vidím i v jednotlivých podkapitolách: **ad. 2. Jiné filmy, definice pojmu jiné filmy – pojem a definice Videoart, nemá širší historii a vazby?** (historie, současnost, mezinárodní kontext), hlavní umělecké osobnosti? Mimo uvedeného N. J. Paika, např. John Baldessari, Valie Export, Woody a Steina Vasulka /československé kořeny/, Bruce Nauman, Vito Acconci, Bill Viola, vazba videoartu na performance, videoperformance.

Ad. 4 Intermedialita, příklad intermediální tvorby u Jeana-Luca Godarda, výborně, **a co další významní představitelé?** Vito Acconci, Bruce Nauman, Richard Serra, Joseph Beuys, Paul Mc Carthy, proč není intermedialita více rozebrána? I kdyby jen z pohledu současného filmu, experimentálního /Stan Brakhage – pracoval přímo na filmové pásy a pak vytvářel pohyblivé obrazy, filmy pomocí diaprojektorů/, videoartu? Škoda...zajímalo by mě...

Ad II. části práce se ptám, zda tedy plynule nepokračovat v teorii, anebo neoddělovat na druhý oddíl, či tedy psát přímo reálné, vlastní zkušenosti a poznatky z „natáčení“ a produkce filmu jako takového? I když je v druhé části práce uvedena řada distribučních, prezentačních míst, archivů, asociací, sbírek, zajímavých festivalů, a jejich popisy, co a jak prezentují, čím se zabývají, tak v podrobném popisu se objevují jen krátké rozborů prací autorů Petra Marka a Michala Pěchoučka, což souvisí právě s reálnou tvorbou a kreativním zpracováním jiných filmů.

Práce s jednotlivými citacemi je u některých kapitol velmi obecná a abstraktní pro odborný text, tyto citace celkem nic nedefinují, stojí spíše jaksi volně: **Ad. 2.3, str. 10 o Videoartu, ad. 8., str. 47, ad. 8.2, str. 52, ad. 8.4.2, str. 55**, vnímám to více jako problém nedostatečné šíře periodik o výtvarné kultuře u nás. Zrušený významný čtrnáctideník o vizuálním umění - Ateliér, rušení rozšířených rubrik o kultuře (Dnes), atp.

Není celkově v práci absence popisů a rozborů, co – jaké konkrétní jiné filmy, jak , kdy kde prezentovat v rámci jiných filmů, nad obecnými popisy archivace, prezentace v rámci institucí, škol a festivalů? Zaměřit se na konkrétní akce a prezentace „jiných“ – netradičních způsobů a forem prezentace filmů, videoartů? /u nás: např. aktivity kurátora Viktora Čecha, pořadajícího *Videokampy*, zahraniční sousedé: např. aktivity předního varšavského kurátora Michala Woliński /experimenty filmu ve výstavách/, nebo na další akční práce s intermediální formou experimentu v rámci videa a filmu, v menších nekomerčních a nezávislých, či akčních galeriích i mimo ně, site-specific akce, v rámci českých i zahraničních autorů? Velmi zajímavé intermediální výstavy jsou v rámci projektu Akčních galerií Lenky Sýkorové, viz. www.actiongalleries.info. po celé naší republice. Ještě jedna poznámka ke sbírkám, konkrétně k zahraniční sbírce německé sbírky videoartů Ingvild Goetz, zmíněna nebyla, sbírka Sammlung Goetz, která je největší a nejstarší sbírkou videorátových filmů v Evropě i na světě a sbírala již jako první videoartové práce. Doporučuji navštívit vilu Sammlung Goetz v německém Mnichově, mimojiné krásnou vilu od architektů Herzoga a DeMeurona, kde se prezentuje současné výtvarné umění a hlavně i videoart/.

Navrhuji teoretickou diplomovou práci Kamily Bialešové k obhajobě a navrhuji **známku D - uspokojivě**.

MgA. Vojtěch Skácel
podpis oponenta práce

V(e) .....Zlíně..... dne 23. 5. 2017